

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.20.292/2024/3.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Gyarmathy Judit bíró
Dr. Orosz Árpád bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperes: felperes
cím1

A felperes képviselője: Némethy Ügyvédi Iroda
cím2
ügyintéző: dr. Némethy Barbara ügyvéd

Az alperesek: alperes
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Farkas László ügyvéd
cím4

A per tárgya: Deviza alapú kölcsönszerződésből eredő kötelmi igény

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Szekszárdi Törvényszék
17.Pkf.20.610/2023/3. számú végzés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Bonyhádi Járásbíróság
2.P.20.115/2023/13. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a felperes 66.878 (hatvanhatezer-nyolcszázhetvennyolc) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését igényelheti.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az engedélyezési kérelem alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes jogelődje, a L. Zrt., mint hitelező és az alperes, mint adós között 2007. június 15. napján személygépjármű megvásárlásának finanszírozása céljából devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződés jött létre.

[2] A L. Zrt. a szerződés alapján fennálló követelését fizetési meghagyásos eljárásban érvényesítette, amely az alperes ellentmondása folytán perré alakult. A perben a felperesi jogelőd azt kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a szerződés érvénytelenségét, valamint nyilvánítsa azt érvényessé 14,65 %-os mértékű induló ügyleti kamat meghatározásával. Kérte továbbá, hogy az érvényessé nyilvánított szerződés alapján kötelezze az alperest 1.941.441 forint főkövetelés, 28.351 forint szerződéses késedelmi kamat, valamint 1.768.897 forint után késedelmi kamat megfizetésére.

[3] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 6.P.88.823/2018/30. számú ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az induló kamat százalékos mértéke feltüntetésének hiánya a fogyasztói kölcsönszerződés semmisségét eredményezi; a felek ugyanakkor az adós visszafizetési kötelezettsége körében az ügyleti kamat összegében, nominális mértékében megállapodtak, a szerződésnek ezen okból fennálló semmissége az ügyleti kamat éves százalékos mértékének a feltüntetésével kiküszöbölhető; megállapította, hogy a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződésből eredő kockázat megfelelő feltárása nem történt meg a felperesi jogelőd részéről; az adósi fizetési kötelezettséget a mindenkori aktuális deviza árfolyam, valamint a deviza kamatlábak alapján meghatározó szerződési feltételek (az egyedi szerződés „havi fix konstrukcióra” utaló rendelkezése, az Üzletszabályzat I/7., I/17., I/20., I/22., I/23., I/25., III/6., XI/1., XI/2. és V/6. pontjai) az általánosan tájékozott és körültekintő, átlagos fogyasztó mércéjével mérve nem felelnek meg az érthetőség és világosság kritériumának, ezért azok tisztességtelenségét és a tisztességtelen kikötés semmisségét állapította meg, és mivel az adós fizetési kötelezettségét meghatározó szerződési feltételek nélkül a szerződés nem teljesíthető, a teljes szerződés megdőlésére vont következtetést, melynek következményeként rögzítette, hogy a szerződésre jogot alapítani nem lehet. A Fővárosi Törvényszék 57.Pf.631.311/2020/8. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[4] A L. Zrt. jogutódja 2021. június 1. napjától kezdődően az felperes

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[5] A felperes keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság az érvénytelen szerződést nyilvánítsa érvényessé azzal, hogy kirovó pénznemmé a forint válik és a kölcsön kamata az irányadó forintkamattal szerződéskori értékének kamatfelárral növelt mértékével, azaz 19,95767 %-kal egyenlő. Ennek megfelelően kötelezze a bíróság az alperest az érvényessé nyilvánított szerződés alapján 1.490.470 forint tőke, 168.065 forint lejárt

késedelmi kamat, valamint ezen összeg után késedelmi kamat megfizetésére. Másodlagosan a szerződés érvényessé nyilvánítását kérte akként, hogy az induló ügyleti kamat éves, százalékos mértéke 14,65 % és a szerződés többi – nem tisztességtelen – feltételének az érintetlenül hagyásával az árfolyamkockázat nem a fogyasztót, az alperest terheli. A bíróság az így érvényessé nyilvánított szerződés alapján kötelezze az alperest 460.974 forint tőke és ezen összeg után késedelmi kamat megfizetésére.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, hivatkozott az előzményi perben hozott ítélethez fűződő anyagi jogerőhatásra is.

Az elsőfokú és másodfokú végzés

[7] Az elsőfokú bíróság végzésével az eljárást a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján – a Pp. 360.§ (1) bekezdésére utalással – hivatalból megszüntette. Indokolása szerint megállapítható, hogy a felperes jelen eljárásban ugyanazt az igényét érvényesíti, mint amelyet korábban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.P.88.823/2018/30. számú ítéletével elbírált, a fél-, jog- és tényazonosság megállapítható.

[8] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – helyes indokaira utalással – helybenhagyta. Kifejtette, hogy a kereset elutasításáról szóló jogerős ítélet valamennyi kereseti kérelem érdemi elbírálására kiterjedt és anyagi jogerő hatást eredményezett, tehát a szerződés érvénytelenségének megállapítása mellett az érvényessé nyilvánítás iránti kereseti kérelemre is vonatkozott. A felperesnek a jelen perben előterjesztett kereseti kérelme nem tartalmaz olyan új kereseti kérelmet, amelyre az előzményi perben a bíróság ítélete ne terjedne ki és a felperes így előterjesztett keresete ne került volna érdemben jogerősen elbírálásra az előzményperben.

[9] Rámutatott, hogy valamely szerződés érvénytelensége esetén az érvénytelen szerződés érvényessé nyilvánítását célzó kereseti kérelem elutasítása ítélt dolgot eredményez, mivel a szerződés érvényessé nyilvánítása csak valamennyi érvénytelenségi okra kiterjedően kérhető, ezért a felperes azzal, hogy jelen perben a keresetében ismét a szerződés már megállapított érvénytelensége jogkövetkezményének levonását kérte – noha a korábban folyamatban volt perben a jogkövetkezmény alkalmazását eltérően határozta meg – nem jelent olyan új igényérvényesítést, amelyre ne terjedne ki az előzményperben hozott jogerős keresetet elutasító ítélet anyagi jogerő hatása.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A jogerős végzés ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – az elsőfokú végzésre is kiterjedően – annak hatályon kívül helyezését kérte az eljárás hivatalbóli megszüntetésének mellőzésével és kérte az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását.

[11] Megsértett jogszabályhelyként Pp. 176. § (1) bekezdés d) pontját, 259. § (3) bekezdését, 360. § (1) bekezdését, 349. § (1) bekezdését, 346. § (1), (4) és (5) bekezdéseit, és

a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 237. § (2) bekezdését jelölte meg, valamint hivatkozott arra is, hogy a jogerős végzés jogkérdésben eltér a Kúria Gfv.VII.30.391/2018/7. számú közzétett határozatától.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[12] A felperes – a Pp. 408. § (1) és (2) bekezdése alapján kizárt – felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (3) bekezdésre, a 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának I. fordulatára és a 409. § (2) bekezdés *b)* pontjára hivatkozással kérte. A megsértett jogszabályhelyeket a felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal egyezően jelölte meg.

[13] A Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított engedélyezési kérelme körében arra hivatkozott, hogy a jogerős végzés jogkérdésben eltér a Kúria Gfv.VII.30.391/2018/7. számú ítéletének [27]-[28] bekezdéseitől, mivel az idézett döntés szerint nincsen akadálya annak, hogy a felek az érvénytelenség jogkövetkezményének levonását egy külön peres eljárásban kérjék.

[14] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján előterjesztett kérelmében a joggyakorlat egységének biztosítása körében arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok eltérően foglalnak állást a jogkövetkezmény iránti igény érvényesíthetősége körében, abban, hogy az érvényesíteni kívánt követelés ítélt dologot jelent-e. A felperes számos eljárásra hivatkozott, amelyben az előzményi pert követően a jogkövetkezmény levonása iránti perben a bíróság a keresetet perfelvételre alkalmasnak találta, majd a felperes jogkövetkezmény levonása iránti kereseti kérelmének megfelelően marasztalták az alperest. Olyan eljárásra is hivatkozott, amelyben az elsőfokú bíróság az eljárást ítélt dologra hivatkozással megszüntette, azonban a másodfokú bíróság a permegszüntetést mellőzte. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság – ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő – döntése magában hordozza annak a veszélyét, hogy a jogszabálysértő, téves gyakorlatot a többi bíróság is követi. A jogkérdés elvi jelentősége a felperes szerint abban is áll, hogy a jogszabálysértő gyakorlat elterjedése ahhoz vezethet, hogy felperes a jogos követelését egyes adósokkal szemben érvényesítheti, míg más adósokkal szemben nem, attól függően, hogy éppen melyik bíróság előtt kell megindítania a peres eljárást.

[15] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja kapcsán kifejtette, hogy a felülvizsgálat engedélyezése a felvetett kérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt is indokolt. Hangsúlyozta, hogy a jogkövetkezményi perek esetében az ítélt dolog eltérő megítélése kihat valamennyi pénzintézet „ilyen okból” történő követelésének érvényesítésére. Ezen új ügytípus megítélése kiemelten fontos, hogy a jövőben tömegesen felmerülő ilyen típusú perek vonatkozásában ne merüljön fel kétség a követelés érvényesíthetősége vonatkozásában és ne legyen bizonytalan az, hogy a pénzintézetek érvényesíthetik-e jogos követelésüket. Mind az adósok, mind a jogosult pénzintézetek gazdasági és jogbiztonsági érdeke az, hogy tisztában legyenek tartozásuk/követelésük érvényesíthetőségével. Utalt arra is, hogy jelen felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemmel megegyező tényállás mellett a Kúria Gfv.I.30.123/2022/3. számú ügyben a felülvizsgálatot engedélyezte, és Gfv.I.30.123/2022/11. számú végzésével megállapította, hogy a felperesi igény nem tekinthető ítélt dolognak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme nem megalapozott.

[17] A Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem vizsgálata a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásnak elkülönülő, önálló kérelemre induló eljárási szakasza, amelyet csak annak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló érdemi része (Kúria Pfv.20.764/2020/3. megjelent: BH2020. 366.). A Kúria a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII.12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontjában értelmezte – a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti. A Kúria – egyéb határozatai mellett – a Pfv.20.624/2020/2. számú, a BH2021. 10. szám alatt is megjelent határozatában írtaknak megfelelően alkalmazott, a PK vélemény 6. és 7. pontjában foglaltak értelmében a fél kérelmén akkor sem terjeszkedhet túl, ha az engedélyezés vizsgálata körében az ügy érdemére kiható jogszabálysértést észlel.

[18] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet csak abból a szempontból vizsgálhatta, hogy az abban előadottakra figyelemmel az engedélyezés az adott okokhoz megjelölt érvelés alapján engedélyezhető-e.

[19] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet elsődlegesen abból a szempontból vizsgálta, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér-e a felperes által megjelölt, közzétett kúriai határozatokban foglaltaktól, mert ebben az esetben – eltérően az engedélyezés további okaitól – a kérelem teljesítése nem mérlegelhető, a Kúria a felülvizsgálatot köteles engedélyezni [Pp. 409. § (3) bekezdés].

[20] A Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér, azaz a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a Bíróági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul (Gfv.30.454/2022/2., Pfv.20.782/2022/3., valamint PK vélemény 5. pontja). A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre alapított engedélyezés iránti kérelemben eredménnyel csak olyan határozat hivatkozható, amelynek a jogerős ítélettel való ügyszámossága a ténybeli alap és az elbírált jog tekintetében megállapítható. (Kúria Pfv.20.711/2023/3.) Az erre az okra hivatkozó félnek ezért egyértelműen azonosítható módon – az eltéréssel érintett határozatok ügyszámának pontos feltüntetésével – meg kell jelölnie, hogy a jogerős határozat álláspontja szerint melyik közzétett döntéstől tér el; az eltérés megjelölésének konkrétan kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos jogértelmezésre vonatkozó állásponttal; az engedélyezést kérő félnek be kell mutatnia azt a lényegi háttértényállást, a szükséges ügyszámosságot, ami az összehasonlítás alapfeltétele (Kúria Jpe.60.032/2022/5, Gfv.30.503/2022/2.).

[21] A felperes által ezen engedélyezési ok körében hivatkozott Kúria Gfv.30.391/2018/7. számú döntés ezen kritériumoknak nem felel meg. Tényállása szerint a felperes keresete ugyanis kizárólag a szerződés teljesítésére irányult, érvénytelenségi keresete nem volt, az érvénytelenség jogkövetkezményének a levonását nem kérte. A felperes által hivatkozott [27]-[28] bekezdésben a Kúria arra mutatott rá, hogy az érvénytelenségi kifogás alapján a bíróság csak az érvénytelenség általános jogkövetkezményét vonhatta le, azaz, hogy ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani, ezért az érvénytelen szerződésre alapított marasztalási keresetet el kellett utasítania. Erre tekintettel fejtette ki, hogy az érvénytelenség további jogkövetkezményeit (rég Ptk. 237. §) a bíróság csak a fél erre irányuló kérelme (keresete, illetve viszontkeresete) alapján, az elévülés, illetve elbirtoklás korlátai között alkalmazza [1/2010. (VI. 28.) PK vélemény az érvénytelenség jogkövetkezményeiről, 2. pont].

Mindezekre figyelemmel mondta ki azt, hogy egyik peres fél sincs elzárva attól, hogy külön perben kérje a perbeli kölcsönszerződés érvénytelensége jogkövetkezményének levonását. Ezzel szemben jelen ügyben a jogerős végzés azon alapult, hogy a felperes keresete már a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 6.P.88.823/2018. szám alatt, majd a Fővárosi Törvényszék előtt 57.Pf.631.311/2020. szám alatt folyamatban volt perben is a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítására és annak érvényessé nyilvánítására, azaz az érvénytelenség kereset szerinti jogkövetkezményének a levonására irányult. Az ezen ügyben hozott jogerős ítélethez fűződő anyagi jogerőhatás miatt tehát az igény nem érvényesíthető. A felperes által megjelölt közzétett határozat és a felülvizsgálattal támadott határozat között az ügyszoroság tehát nem áll fenn, mivel azok más tényálláson alapulnak, eltérő jogkérdést vetnek fel.

[22] Rámutat a Kúria arra is, hogy a Pp. 2. § (2) bekezdésére tekintettel nem engedélyezhető a felülvizsgálat olyan okból, amelyre a fél nem hivatkozik az engedélyezés iránti kérelmében, ennek megfelelően nincs lehetőség arra, hogy a Kúria – hivatalból eljárva – észlelje a jogerős határozat és a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott vagy az engedélyezési kérelemben más engedélyezési ok körében megjelölt egyes eseti döntései közti esetleges ellentéteket és erre alapítva engedélyezze a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján. Ennélfogva a Kúria az ezen engedélyezési ok körében nem vehette figyelembe a Pp. 409.§ (2) bekezdés b) pontja alapítottak körében megjelölt Gfv.30.123/2022/11. számú határozatát. (Kúria Pfv.20.786/2023/3.). Erre tekintettel a felperes Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított kérelme nem foghatott helyt.

[23] A Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának I. fordulata szerint a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. „Elvi jelentőségű jogkérdésnek” minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg. (Kúria Pfv.21.294/2022/2., Gfv.30.561/2022/2., Gfv.30.562/2022/2.). Lényeges, hogy amennyiben a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölnie [Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.992/2021/3., Pfv.20.307/2021/2., valamint a PK vélemény 1. pont második bekezdése és az ahhoz fűzött indokolás]. A Kúria a felülvizsgálatot azonban ezen esetben csak akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[24] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlyára figyelemmel a felülvizsgálatot egyebek mellett abban az esetben engedélyezi, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyekben merült fel, míg a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel különösen akkor, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A Kúria a felülvizsgálatot ezekben az esetekben is csak akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[25] A felülvizsgálat engedélyezésének szükségessége tehát a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján nem merül fel abban az esetben, ha a Kúria már az adott jogkérdésben BHGY-ban közzétett határozatában állást foglalt. (Kúria Gfv.30.303/2021/3., Pfv.20.170/2022/2., Gfv.30.047/2022/2., Pfv.21.299/2023/2.)

[26] Megállapítható volt, hogy a Kúria a felperes által is hivatkozott Gfv.30.123/2022/11. számú határozatában a jelen ügy által felvetett jogkérdésben már állást foglalt. Lényegében azonos tényállás, előzményi per, keresetek és bírósági döntés mellett kimondta ugyanis, hogy a felperes előzményi perben és az azt követő, jogkövetkezmények levonására irányuló perben érvényesített igényei nem azonosak, a felperes nem zárható el annak lehetőségétől, hogy külön perben kérje a kölcsönszerződés érvénytelenségének korábbitól eltérő módon történő orvoslását. Az az igény, amelyről a korábbi perben eljáró bíróság nem határozott, nem tekinthető ítélt dolognak.

[27] Mivel a Kúria a fent kifejtett jogkérdésben közzétett határozatában már állást foglalt, a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának első fordulata és *b)* pontja alapján sem volt engedélyezhető a felülvizsgálat.

[28] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[29] A felperes a felülvizsgálati kérelem benyújtásával egyidejűleg 81.878 forint felülvizsgálati eljárási illetéket fizetett meg. A felülvizsgálat megtagadására tekintettel azonban az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés *b)* pontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke végzés esetén 15.000 forint, ezért a felperes az általa megfizetett további 66.878 forint illetéket az Itv. 80. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján az illetékes állami adóhatóságtól visszaigényelheti.

[30] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

I. A felülvizsgálat engedélyezése során a releváns tények lényegi hasonlósága hiányában nem állapítható meg a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés.

II. Nincs lehetőség arra, hogy a Kúria hivatalból eljárva észlelje a jogerős határozat és a fél által a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, vagy az engedélyezési kérelemben egyéb engedélyezési ok körébe megjelölt egyes eseti döntései közti esetleges ellentéteket és erre alapítva engedélyezze a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján.

III. A felülvizsgálat nem engedélyezhető a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében, illetve a felvetett jogkérdés különleges súlyára vagy társadalmi jelentőségére figyelemmel, ha a Kúria az adott jogkérdésben már állást foglalt.

Az alkalmazott jogszabályok

a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 408. § (1), (2) bekezdés, 409. § (2) a), b), 409. § (3) pont, 411. § (1) és (2) bekezdés

Záró rész

Budapest, 2024. április 29.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, dr. Orosz Árpád bíró távolléte miatt az aláírásában akadályozott helyett dr. Puskás Péter tanácselnök s.k., dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző